

روز بعد از رژیم آخوندها

هموطن،

چهل و شش سال غارت سازمان یافته و تخریب بی وقفه محیط زیست ایران توسط رژیم آخوندی، سرزمین ما را به جایی رسانده است که «نسل سوخته» ایران از ابتدایی‌ترین نعمت‌ها — آب سالم، هوای پاک، نان، انرژی و آینده — محروم مانده است.

پس از دزدی، ظلم، بی‌عدالتی و پایمال کردن قانون اساسی، ایران چهل و شش سال پیش به اسارت رژیمی درآمد که چنان در غارت، جنایت و خیانت پیش رفت که حتی یورش‌ها و ویرانگری‌های بیابان‌گردان عرب و ترکان مغول در تاریخ ایران در مقایسه با آن روسفید شده‌اند.

چهل و شش سال پیش، کمتر کسی می‌توانست با خواندن قلعه حیوانات جورج اورول تصور کند روزی که «خوک‌ها روی دو پا راه می‌روند»، به روشنی تجسم روحانیتی باشد که خود را حاکم مطلق مردم می‌پندارد.

کمتر کسی هشدار ناصر خسرو قبادیانی را درمی‌یافت آنجا که گفت: "از ترس مور در دهان اژدها شدم" که امروز می‌بینیم نه یک اغراق شاعرانه، بلکه پیش‌بینی تکرار شونده تاریخ بوده است.

اکنون که عمر منحوس این رژیم به روزهای پایانی خود نزدیک می‌شود، وظیفه ملی ماست که از هم اکنون به فردای ایران بیندیشیم؛ به روزی پس از تغییر رژیم، با استقرار حاکمیت قانون، قانون اساسی نوین و نظام حکومتی پارلمانی.

در این چهل و شش سال، شرکت‌ها و نهادهای وابسته به پیروان کوروش، بدون وابستگی به مافیاهای قدرت، بارها و بارها در حوزه‌های حیاتی کشور — از آب، برق و فاضلاب گرفته تا جنگل، کشاورزی، خوراک، کتاب و زیرساخت‌های عمرانی — پیشنهادهای فنی، اجرایی و توسعه محور خود را به وزیران، نمایندگان مجلس، رؤسای جمهور و حتی ولی‌فقیه ارائه داده‌اند؛ پیشنهادهایی که هدفشان چیزی جز آبادانی ایران، فراتر از چاه زنی و سد سازی‌های ویرانگر نبوده است.

اما مافیای وابسته به بیت رهبری، که هدفش تنها عقد قراردادهای رانتی و خروج سرمایه ملی از کشور بوده، همواره مانع اجرای این طرح‌ها شده است.

امروز، این پیشنهادها به صورت رسمی در پرونده‌های وزارتخانه‌ها ثبت و محفوظ مانده‌اند تا فردای استقرار حکومت پارلمانی، بتوان بدون ائتلاف زمان، بازسازی سریع و علمی این کشور غارت شده را آغاز کرد و ایران را به مسیر توسعه، عدالت و کرامت انسانی بازگرداند.

سند سیاست‌گذاری این طرح‌ها به صورت مبسوط و تفصیلی در چهار صفحه، در بخش پایانی کتاب «نقشه راه» تدوین و منتشر شده توسط سایروس فورس، ارائه شده است.

The day after Ayatollahs Regime

Dear Fellow Citizen,

Forty-six years of systematic plunder and relentless environmental destruction by the clerical regime have brought Iran to a point where an entire “burned generation” has been deprived of the most basic blessings—clean water, breathable air, bread, energy, and hope for the future.

Following theft, oppression, injustice, and the complete disregard for the constitution, Iran fell forty-six years ago into the grip of a regime whose scale of looting, crime, and betrayal has been so vast that even the historic invasions by Arab marauders and Mongol Turks appear pale in comparison.

Forty-six years ago, few could have imagined—upon reading George Orwell’s *Animal Farm*—that the moment when “the pigs walk on two legs” would one day so vividly embody a clerical class ruling absolutely over the people.

Likewise, few truly grasped the warning of Naser Khosrow Qobadiani thousand years ago he wrote:

“Out of fear of the ant, I refuged to the mouth of a dragon,”

a line that history has proven not to be poetic exaggeration, but a recurring prophecy.

Now, as the ominous life of this regime nears its end, it is our national duty to think beyond the collapse—to prepare for the day after regime change, for an Iran governed by the rule of law, a renewed constitution, and a parliamentary system of governance.

Over these forty-six years, companies and institutions affiliated with the Followers of Cyrus—independent of the ruling mafias—have repeatedly submitted professional and development-oriented proposals across vital sectors of the country: water, electricity, sewage systems, forests, agriculture, food security, publishing, and national infrastructure. These proposals were formally presented to ministers, members of parliament, presidents, and even the Supreme Leader,

aiming at rebuilding Iran beyond destructive well-digging and dam-building projects.

Yet the mafia networks tied to the Supreme Leader's office—whose sole objective has been rent-seeking contracts and the extraction of national wealth—systematically blocked the implementation of these plans.

Today, these proposals remain officially registered within ministerial archives, preserved so that upon the establishment of a parliamentary government, Iran's reconstruction can begin immediately—swiftly, scientifically, and effectively—restoring this plundered nation to the path of development, justice, and human dignity.

This policy paper is presented in an expanded and detailed four-page format in the final section of the book *Road Map*, published by Cyrus Force.